

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال – افغانستان

۰۲ اپریل ۲۰۱۵

در افغانستان چه می گذرد؟

۲۶۵

قتل فجیع فرخنده، فجایع هولناک جاری در افغانستان اشغالی را تحت الشعاع قرار داده

در نیمه دوم روز بیست و هشتم حوت ۱۳۹۳، ده ها تن از افراد عقده بی، متعصب و مسلمان در حالی که یکی از تعویذ نویسان و مجاورین زیارتگاه شاه دو شمشیره دختری را متهم به آتش زدن قرآن نموده بود با مشت، لگد، سنگ و موتر بر وی حمله ور شده و در آخر جسد بی جانش را در بستر دریای پر از چتلی و کثافت کابل، انداخته و خاکسترش کردند، این دختر کسی نبود جز فرخنده.

تیسره های گوناگون در رابطه به قتل فرخنده شنیده می شود، عده ای او را مؤمن، مسلمان، قاری قرآن دانسته و به این شکل این اقدام وحشیانه قرن را محکوم می نمایند و به این گونه «دادخواهی» دارند و چنین استدلال دارند که فرخنده به جنگ جهل و خرافات و تعویذ نویسی رفته بود و با مجاور یا تعویذ نویس زیارت درگیر شده و قصد داشته تا جلوی این خرافات را بگیرد، اما این اقدام جان خودش را گرفت. این عده تلاش دارند تا با پاک و منزّه نشان دادن دین، این جنایت را کار مستی اوباش و از خدا بی خبر جلوه دهند.

اما عده ای دیگر این جنایت هولناک را از دوربین «جامعه مدنی» دیده و آن را مغایر با تمام ارزش های انسانی دانسته و با راه اندازی اعتراضات گسترده از مقامات دولت پوشالی می خواهند که عاملین قتل فرخنده را به محاکمه بکشند، از مقاماتی که نماینده های قانون گذار، فرهنگ، دین و امنیت آن افکار داعشی داشته و اگر در محل قتل فرخنده حضور می داشتند، مطمئناً بیشتر از همه در کشتن فرخنده عرق می ریختند.

این روز ها موضوع قتل فرخنده به عنوان یکی از بحث بر انگیزترین و داغ ترین خیر های افغانستان اشغالی سرخط همه خبر ها قرار گرفته و تمامی جنایات هولناک دیگری که همه روزه در افغانستان استبداد زده و استعمار زده رخ می دهند را تحت الشعاع قرار داده است. با آن که این جنایت قرن لکه ننگ ابدی بر جبین بنیادگرایی گذاشته و هرگز به فراموشی سپرده نخواهد شد، اما هنوز چند روز از بهار ۹۴ نگذشته که نزدیک به ۴۰۰ انسان در این سرزمین کشته و زخمی شده اند.

به صورت نمونه می توان از به رگبار بستن غیرنظامیان در مسیر کابل – قندهار که ۱۳ انسان فقیر این کشور را کشت، از کشته و زخمی شدن ۷۰ غیر نظامی در عملیات وحشیانه نیروهای امنیتی دولت پوشالی در ولسوالی های اندر و ده یک ولایت غزنی، از برخورد موتر حامل غیر نظامیان به ماین کنار جاده و کشته شدن هفت تن از اعضای یک خانواده، از دو حمله انتحاری جداگانه در کابل که ده ها کشته و زخمی بر جای گذاشت و از اصابت بیش از ۱۵ راکت دولت ضد مردمی پاکستان بر مناطق غیر نظامیان در ولسوالی علی شیر ولایت خوست یادآوری نمود. در هیچ بحثی از این فجایع خونین یادآوری نگردیده در حالی که در این فجایع ده ها طفل، زن و مرد این کشور به خاک و خون کشیده شده اند.

افغانستان اشغالی سخت ترین روز های آتش و خون خود را تجربه می کند و روزی نیست که ده ها انسان فقیر و بیچاره این سرزمین به خاک و خون کشیده نشوند و طرف های «جنگ» خود ساخته جاری کماکان آستین ها را به قتل و کشتار توده های زحمتکش و ستمدیده ما بالا زده اند.

در این میان جامعه خنثی «مدنی» و احزاب علنی سرکاری قتل فجیع و مظلومانه فرخنده را پیراهن حضرت عثمان ساخته و در تمامی رسانه های صوتی و تصویری باد به غیغب انداخته و گلو پاره کرده و می خواهند که قاتلین فرخنده را به محاکمه بکشاند، اما در هیچ یک از این برنامه ها حتی نیم نگاهی به فجایع جاری بر توده های زحمتکش و ستمدیده ما نمی اندازند. دلیل آن واضح و روشن است و آن این که «جامعه مدنی» و سایر روشنفکران مفلوک هیچ مشکلی با استبداد و استعمار کنونی نداشته و ندارند و در واقع این ها کسانی اند که هجوم وحشیانه درنده های اشغالگر غربی را «فرصت طلایی» دانسته و با شاخه های گل از آنها استقبال کرده اند.

تا زمانی که دولت پوشالی و حکومت وحشت ملی بر اریکه قدرت تکیه زده باشند و تا زمانی که درنده های اشغالگر در افغانستان اشغالی با استفاده از مشتی جاسوس، بنیادگرا، مذهبی، وطنفروش و فاسد بر تمامی شیرازه های اقتصاد، سیاست، فرهنگ و اجتماع ما حکمرانی نمایند، ما باید همه روزه شاهد رخداد های خونین و فجیعی همچون قتل فرخنده ها باشیم. ما زمانی می توانیم به فجایع جاری کنونی نقطه پایان بگذاریم که نیرو های مترقی، آزادیخواه و استقلال طلب به بازوهای ستبر توده ها باور و اعتقاد پیدا نمایند و با ایجاد جبهه واحد ضد اشغال راه خارا این انقلاب ملی – دموکراتیک را ببیمایند.